

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Apium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

FUNUS. CAP. XVIII.

Et quoque apud aliquos inter ferales habita. Nam apud Rhodios ludifunebres in honorem Tlepolemi celebrabantur ab impuberibus pueris Populo coronatis.

Quo dicitur
semin n. h.
fructum se-
rat.
Plin. lib. 17.
c. 10.

TEMPUS. CAP. XIX.

Per eam tempus etiam indicabant: propterea quod arbor ea bicoloribus sit foliis prædita, ex quo præcipuas ipsius temporis partes, quippe diem ac noctem referre videatur. Ideoque Probus Herculi dicatam ait, quod Phyci tempus per Herculem interpretantur. Quinetiam hoc habet Populus commune cum tempore, quod ejus folia post solstitium circumaguntur: nec alio argumento certius intelligitur fidus confectum, ait Plinius. Sunt vero & aliæ arbores, quæ foliis bicoloribus variaz conspiciuntur, ut salices, oleæ, citri: in illis tamen color pene idem, licet ab una parte dilutior, ab altera densior atque coloratior habeatur. In populo vero, hæc præsertim quæ alba nuncupatur, nam ea est Alcida gratissima, ut Maro, & in ejusmodi accipitur significatum, candor ex una parte pene niveus ac cerussatus, ex altera porracei folii instar validissimus. Narrant nonnulli fabulam, Herculem cum ad inferos descendit, ejus arboris coronam gestasse, atque eam foliorum partem quæ foris conspicua erat, fuligine tetri chæus obscuratam, quæ interius condebatur sudore ablutam candidiorem evasisse: inde cum furculos eos in Acheruntis ripa sevisset, seminum id late propagatum. Sedenim ut apud Pausaniam est, Hercules Populum albam ex Theprotide regione juxta Acherontem fluvium genitam ad Græcos transtulit, atque hinc locus fabulæ datus. Acheron enim Theprotidis fluvius leucem, quæ alba est Populus, passim fert, perinde ac Alpheus oleastrum, Alopus Bæotiaz juncos, Menander myricas, Perseam Nilus.

Lib. 16. 13.
Eleg. 7.
Olympion
cus in libro
de planta.
Fabula.

DE APIO. CAP. XX.

Ex herbis vero ante alias omnes maximè ferale est apium. Neque tamen hic ego contenderim, utrum Selinon atque Petroselinon idem sint, an aliquid inter se dissideant, quam provinciam sibi doctissimi hac ætate viri suscipere, satis habiturus, si, quæ ad hieroglyphica quomodocumque pertineant, significata commemoravero.

Plin. lib. 27.
cap. 8.
πρωτον
ου Ναιμα
ου σελι-
νων πε-
πλετωμε-
νος. Coro-
na in Ne-
meeis ex a-
pio conne-
xa.
Lucianus,
D. Gymna-
sion.

NEMEEIS VICTOR. CAP. XXI.

Hominem apio, verum eo viridi, coronatum, Nemeeorum victorem significare magis vulgatum est, quam ulla indigeat repetitione. Quodque ea certamina in Archemori, ita ab Amphiarao vocitati, celebritatem instituta essent: quamvis nonnulli dicant, Herculem Nemeeo Leone domito certamen id sacravisse, cujus pretium apium esse voluerit. Ideoque Leonis herbam apium appellatam, de qua Pindarus Numeeis Alcimedæ Aginetæ, βοτάνη πένυ πού' αλέοντι νικασύνη. Historia tradit herbulam hujusmodi ex Archemori sanguine progenitam. Alii volunt inde Leonis herbam dictam, quod apium in Nemea latissimè vulgoque proveniret, qua Leo ibi verlatus affluenter admodum pasceretur.

LUCTUS. CAP. XXII.

Nimirum igitur apium luctus indicium est, quandoquidem herba ea, ut Pindari interpretes ajunt, est inferis sacra, luctuque dedicata. Nam, ut Græci authores prodidere, terrestre admodum est: effunditur enim libenter humi, plurimumque occari gaudet, ut solo propinquius adhærescat. Satum ejus semen, ut aniculæ nostræ fabulantur, ad inferos proficiscitur, prius quam enascatur. Orta inde fabula, quod ob soliditatem atque duritiem, quæ præditum est, aliquanto diutius quam alia intra terræ viscera morari videatur. Itaque mortalis Opheltis, qui mox Archemorus, terreno fuit honore decorandus: ex quatuor enim illis insignioribus certaminibus, Olympiis, Pythiis, Isthmiis, Nemeis, ut Archias:

Οι δύο μὲν θνητῶν, οἱ δύο δὲ ἀθανάτων.
Sunt duo mortali, sunt duo sacra Deo.

Nnnn 3

Morta-